

מִנְחָת אַמְתָה

כָּאֵן מַוְסִיפִים הַקְדָשָה

לפני ברכות חתnilיה יאמר "לשם יתוד" זה המובא בספר "לשון חכמים" חלק א':
 לשם יתוד קוריא בריך הוא ושבינתי, בריחלו וריחינו, וריחמו וריחיל, ליחרא
 שם יתוד כי בואו יתבי ביהירא שלים (יחוח) בשם כל ישראל. הנה אנחנו באים
 לקום מצוות עשה מטבח קבילה לקרות ארבעה עשר לחושך אדר את חמנלה
 אשר היה סוד הארץ מלכות דאבא הפטגנית וווצאה ביום חות, ואשר היה
 בספר שלשה שמות יהוה יהוה יהוה שהם סוד שלשה מזוזין וחקביה בינה
 רשות, רצחה הוד יסוד דאבא הפטגנים במלכות ביום חות, בריך לעשות נחת רוח
 לייצרנו ולעשות רצון בוראנן. לתקון שלוש מצוח ובטוקום עליון, ויעלה לפניך
באו בנו בכל הבונות תראות לבון בטצוה זו:

ויהי רצון מלפניך יהונתן אידיש אלחינו ואלדי אבותינו, שעל ידי מצוות קריית
 חמנלה ביום חות שהוא יום ארבעה עשר לחושך אדר הפסך בגלו הארץ
 מלכות דאבא שהוא עשרה חיסוך דאבא ברחל עקרה פיטו. ותתקים בה כל
 ביום בלו, וויתגלו כל האורות תראות להחטפות ליום חות. יהיו לרצון אמרי
 פ ותהיון לבני לפניה, יהונתן אידיש צורי ונאל: ויהיنعم אדני אלהינו עליון,
ומעשך ירינו בוננה עליינו. ומעשך ירינו בוננה:

לפני קריית חתnilיה, בעל הקורא מברך ברכות אלו וכוכין להוציא את השומעים ידי חותמת
 תכוננו ליצאת ידי חותם בברותינו

**בריך אתה יהונתן, אלהינו מלך
 העולם, אשר קדשנו במצוותיו, וצנו על
 פקרא מגלה:**

**בריך אתה יהונתן, אלהינו מלך
 העולם, שעשה נסائم לאבותינו ביטים
 חכם בזמן חוץ:**

ברכת שתחזינו מברכים בקריית חתnilיה בליל פורים אך לא בקריית חיים (אם לננס ולא קרא
 בליל, יכול לברך ברכה זו ביום ששκורא המגילות בפעם הראשונה), ויכוננו ברכת זו לפטור את
 כל מצוות יום הפורים.

**בריך אתה יהונתן, אלהינו מלך
 העולם, שהחינו וקיינו והגינו לזמן חוץ:**

א ויהי ביום אחשוריוש והוא אחשוריוש המלך מהרו
 ועד כבש שבע עשרים ומאה מדינה: נפמים היהם
 כשבתו המלך אחשוריוש על כסא מלכוות אשר
 בשושן הבירה: בשנת שלוש למלכו עשה משנה
 לכל שרי ועבדיו חילו פרס ומדוי הפרתמים
 ושתי המדיניות לפניו: רקהראתו אתיישר כבוד
 מלכוות ואתייקר תפארת גודלו ימים רבים
 שמונים ומאת יום: וכמליאתו הימים האלה
 עשה המלך לכל העם גמצאים בשושן הבירה
 למינזול ועדיקון משנה שבעת ימים בחצר גת
 ביתן המלך: חוריו ברפס ותכלת אחו בחכלי
 ביז וארגמו על גלילי כסף ועוגני יש מטעתו והב
 וכסף על צפת בהטוש ודר וסחרת: זה השוק
 בכליז זחוב וככלים מפלים שונים ויין מלכיות
 רב קיד המלך וזה השתיה בירת אין אנס כייקו
 יסיד המלך על כל ריב ביתו לעשוות קרצון איש
 זאיש: טעם ושתיה המילכה עשתה משנה נשים בית
 המילכות אשר למלך אחשוריוש: (ס) ביום השביעי
 בטוב לב המלך בין אמר למחימן בזאת חרבונה
 בגדיא ואגדיא זתר וברקס שבעת הפסים
 המשרתים אתיפני המלך אחשוריוש: לא להבאי
 אתיושתי המילכה לפני המלך בכתה מלכות
 להראות העמים והשרים אתייפה כי טובת
 מראה היא: יותר מאן המילכה ושתית לבוא בדבר
 המלך אשר ביד הפסים ויקנץ המלך מאד וחמתו
 בעריה בו: ויאמר המלך לחקמים ידע העתים

בְּלֶשׁוֹן עַמּוֹ: (ט)

כִּי כֵן דָּבָר הַמֶּלֶךְ לְפָנֵי בְּלִידָעִי הִתְּדַבֵּר וְדַיִן:
 וְהַקָּרֵב אֲלֵיו בְּרִשָּׂא שְׁתָרֵל אֶדְמָתָא תְּרִשְׁישׁ מְרָסָ
 מְרָסָנָא מָמוֹכוֹן שְׁבָעָת שְׁרוֹן פְּרָס וְמַדְרָי רַאַי פָּנֵי הַמֶּלֶךְ
 הַיְשָׁבִים רָאשָׂה בְּמַלְכּוֹת: טְכַדְתָּ מְהַלְלָשׁוֹת
 בְּמַלְכָה וְשָׁתַיִן עַלְוָה אֲשֶׁר לְאַעֲשָׂה אַתְּ מָאֵרָל
 הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ בַּיַּד הַפְּרִיסִים: (ט) וַיֹּאמֶר מָוטָן
 מָמוֹכוֹן לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְׁלִימָם לֹא עַל הַמֶּלֶךְ לְבָהּ
 עֲוֹתָה וְשָׁתַיִן הַמַּלְכָה כִּי עַל בְּלִיהָשָׁרִים וְעַל
 בְּלִיהָעָםִים אֲשֶׁר בְּכָל מִדְינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ:
 יָכִירֵצָא דְּבָרֵיהָמַלְכָה עַל בְּלִיהָנְשִׁים לְהַבּוֹת
 בְּעַלְיָהָנוּ בְּעַיְנִיהָנוּ בְּאָמְרָם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ אָמַר
 לְהַבְּיא אַתְּ יְשַׁתִּי הַמַּלְכָה לְפָנֵי וְלֹא־בָּאהָה:
 וְהַיּוֹם הַזֶּה תָּמְרָנָהוּ שְׁרוֹת פְּרָס וּמַדִּי אֲשֶׁר
 שָׁמָעוּ אַתְּ־דָבָר הַמַּלְכָה לְכָל שְׁרוֹן הַמֶּלֶךְ וּכְדִי
 בְּיוֹן וּקְצָפָה: ט אָמַר־עַל־הַמֶּלֶךְ טֻוב יָצָא דְּבָר־מַלְכּוֹת
 מַלְפְּנֵיו וַיַּכְתֵּב בְּדָתֵי פְּרָס וּמַדִּי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר
 לְאַתְּבָא וְשָׁתַיִן לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ וּמַלְכּוֹתָה
 יִתְּן הַמֶּלֶךְ לְרַעֲוֹתָה הַטוֹּבה מִמְּנָה: דְּגַשְׁמָעַ פְּרָגָם
 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יִעָשֶׂה בְּכָל־מַלְכָהוּ כִּי־הַבָּהָה הִיא
 וּבְלִיהָנְשִׁים יִתְּנוּ יִקְרָל לְבַעֲלָיָהוּ לְמַגְדוֹל וּעְדִיקָּתוֹ:
 ט וַיַּטְבֵּל הַדָּבָר בְּעַיְנִי הַמֶּלֶךְ וְהַשְׁרִים וַיַּעֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ
 בְּדָבֵר מָמוֹכוֹן: ט וַיַּלְחֵח סְפָרִים אֶל־בְּלִיהָמִדְינָה
 הַמֶּלֶךְ אֶל־מִדְינָה וּמִדְינָה בְּכָתָבָה וְאֶל־עַם וּעַם
 בְּלֶשׁוֹן לְהִיוֹת בְּלֶאָיש שְׁעָרָבָבָיו וּמְדָבָר
 בְּלֶשׁוֹן עַמּוֹ: (ט)

ב אַתְּ הַדָּבָרִים הָאֶלְהָה בְּשַׁעַת חַמֶּת הַמֶּלֶךְ

אֲחַשּׁוֹרֹשׁ זָכַר אֶת־יְוֹשָׁתִי וְאֵת אֲשֶׁר־עָשָׂתָה וְאֵת
 אֲשֶׁר־נָגַר עַלְיהָ: וַיֹּאמֶר נָעָרֵךְ הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתִי
 יִבְקַשׁ לְמֶלֶךְ נְعָרוֹת בְּתִילֹתָם טוֹבוֹת מִרְאָה:
 וַיַּפְקַד הַמֶּלֶךְ פָּקִידִים בְּכָל־מִדְינּוֹת מֶלֶכְתָו
 וַיַּקְבְּצֻוּ אֶת־כָּל־נְעָרָה יִסְתֹּוֹלָה טוֹבָת מִרְאָה אֶל־
 שׁוֹשָׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנְּשִׁים אֶל־יַד הַגָּא סְרִיס
 הַמֶּלֶךְ שָׁמַר הַנְּשִׁים וְנָתַן תְּמִרְוקִיהָן: וְהַנְּעָרָה
 אֲשֶׁר תִּטְבַּל בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תְּחִת וְשָׁתִי וְיִטְבַּל
 הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשֵׂה כֵן: (ס) חָיָשׁ יְהוָה רַיה
 בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה וְשָׁמוֹ מְרַדְכִּי בֶן יַעֲיר בֶּן־שְׁמַעַי בֶּן־
 קַיְשׁ אִישׁ יְמִינָה: וְאֶשְׁר הַגָּלֵל מִירוּשָׁלים עַמִּיחָגָלֵל
 אֲשֶׁר הַגָּלְתָה עִם יְכִנָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הַגָּלָל
 גְּבוּכָה נָאָר מֶלֶךְ בָּבֶל: וַיַּהַי אָמַן אֶת־דְּרָשָׁה הָיא
 אֲסְתָּר בְּתִיחָדו כִּי אֵין לְהָ אָב וְאֵם וְהַנְּעָרָה יִפְרַתִּי
 תְּאֵל וְטוֹבָת מִרְאָה וּבְמוֹת אַבְיךָ וְאַמְתָה לְקָחָה
 מְרַדְכִּי לוֹ לְכָתָה: חִיָּה בְּהַשְׁמָעָה דְּבָרִים הַמֶּלֶךְ
 וְדָתָו וּבְהַקְבִּץ נְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל־שׁוֹשָׁן הַבִּירָה
 אֶל־יַד הַגָּי וְתִלְקַח אֲסְתָּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד
 הַגָּי שָׁמַר הַנְּשִׁים: וְתוֹטִיב הַנְּעָרָה בְּעֵינֵי יוֹתָשָׁא חָסֶד
 לִפְנֵיו וַיַּבְהַל אֶת־תְּמִרְוקִיהָ וְאֶת־מְנוּזָה לְתַתָּה
 לְהָ וְאֶת־שְׁבַע הַנְּעָרוֹת הַרְאִוֹת לְתַתִּילָה מִבֵּית
 הַמֶּלֶךְ וַיַּשְׁנַהַר וְאֶת־נְעָרוֹתָה לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים:
 לְאֶהָעִידָה אֲסְתָּר אֶת־עִפָּה וְאֶת־מְוִילָה כִּי
 מְרַדְכִּי צָוָה עֲלֵיהֶй אֲשֶׁר לְאֶרְגָּדָה: אֵוּ בְּכָל־יּוֹם וַיּוֹם
 מְרַדְכִּי מְוֹתָה לְפָנֵי חַצֵּר בֵּית־הַנְּשִׁים לְדָעַת
 אֶת־שְׁלֹום אֲסְתָּר וּמְהִיעַשָּׂה בָּהּ: יְבָהָגַע תָּרָ

נערת ונערת לובוא אל-המלך אחשורוש מקין היה
 לה כדרת הנשים שנים עשר חישבי בן ימלאו ימי
 מרכוקין ששה חדשים בשם המר ושה חדשים
 בבשימים ובתרמומי הנשים: ובהן הנערה בא
 אל-המלך את כל-אשר האמר נתנו לה לובוא
 עמה מבית הנשים ערבית המלך: ובארכו היא
 באוה ובבקיר היא שבת אל-בית הנשים שני אל-יד
 שעשנו סריס המלך שמר הפלגים לא-יתבו עוד
 אל-המלך כי אסחפוץ בה המלך ונקרה בכם:
 ובהגענו לטראסטר בתיאכילת הד מרדכי
 אשר לקחלו לבת לובוא אל-המלך לא בקשה
 דבר כי אם אתי-אשר יאמר העני סריס המלך שמר
 הנשים ותני אסתטר נשאות הן בעני קליראה
 ותליך אסתטר אל-המלך אחשורוש אל-בית
 מלכותו בחדש העשירי הו-חידש טבת בשנתי
 שבע למלכותו: ויאהב המלך אתי-אסתטר מכל-
 הנשים ותשאיתן וחסד לפניו מכל-הבריות וישם
 כחר-מלכות בראשה וימליך תחת ושתי:
 והוא השיג המלך משתה גראול לכל-שריו ועבוריו את
 משתה אסתטר והנחה למדינות עשה ויתן משאת
 כיד המלך: ובקבוץ בתרומות שנית ומרדי
 ישב בשער המלך: אין אסתטר מגדרת מולדת
 ואתי-עמה באשר צוה עליה מרדכי ואתי-אמר
 מרדכי אסתטר עשה באשר הייתה באמנה אהו:
 (ס) נ בימים ההם ומרדי ישב בשער המלך קצר
 בגון ותיש שנייסרי המלך משמרי הسف ויבקשו
 לשיחיד במלך אחשורוש: ויודע הדבר לרדכי

וינדר לאסתהר המלך בה ותיאמר אסתהר למלך בשם
מירדכי: מוויבקש ה dredבר וימצא ויתהלך שניהם על-
ען ויבתב בספר דברי הימים לפניהם מלך: (ט)

ג א אתרו הדברים האלה גהיל המלך אהשוריוש
אתה מה בוי מהדרתא האגני יונשאהו וישט אריכסאו
מעל כל השרים אשר אתה: וככל עבדי המלך
אשר בשער המלך ברעים ומשתחוים להמן כי
כן ציהידון המלך ומרדכי לא יברע ולא ישתחווה:
ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי
מדלו אתה עובר את מצות המלך: וויהי באמרם
כאמרם אליו يوم ולא שמע אליהם וגיאדו
להמן לראות הייעמדו דברי מרדכי כי הайд
לهم אשר הוא יהודי: וירא הם כי אין מרדכי
ברע ומשתחוה לו וימלא הם חמה: ויבנו בעינוי
שלוח יד במדה כי לבתו כי הайдו לו אתיהם
מרדכי ויבקש מהם להשמיד אריכבל היהודים
אשר בכל מלכות אהשוריוש עם מרדכי: ובוחש
הראשון הו אחידש ניסן בשנות שתיים עשרה למלך
אהשוריוש הפל פור היה הנורל לפניהם מיום
ליום ומוחידש לחודש שניים עשר הו אחידש אדר:

(ט) כי ייאמר הם למלך אהשוריוש ישנו עם אחד
מקור ומفرد בין העמים בכל מדינות מלכוון
וڌתיהם שננות מקבלם ואריכבל המלך אינם
עשיהם ולמלך אין שורה להניחם: ט אם על המלך
טוב יכתב לאחים ועשרות אלפיים כבר כסף
אשקל על ידי עשי המלך להביא אל-אגני

המלך: ויסר המלך אַתִּיטְבָּעֵתּוּ מֵעַל יָדָו וַיְהִנֵּה
לְהַמָּן בְּנוֹ הַמִּדְרָתָא האנגי צירר הַיְהוּדִים: יא ויאמר
המלך ליהמן הקסף נתרונו לך והעם לעשות בו
בטוב בעיניך: י. ויקרא א' ספורי המלך בחודש הראשון
בשלושה עשר יום ב' וכתב בכל-אשר-צדקה
המן אל אחשה רפנוי המלך ואלה הפתחות אשרו על
מדינה ומדינה ואלה-שרי עט ועם מדינה ומדינה
בקתבה ועם ועם קלשונו בשם המלך אחשורי
נקתב ונחתם בטבעת המלך: ג. ונשלוח ספרדים
ביד הרצים אל-כל-מדינהות המלך להשמיד
להרג ולקבר את כל יהודים מנער ועד זקן טף
ונשים ביום אחר בשלושה עשר לחודש שניים עשר
הו挨חדר אדר ושללים לבוז: ד. פתשן הקتاب
להנתן הצל בכל-מדינה ומדינה גליי לכלי^ה
העמים להיות עתרים ליום ה' ט. הרצים
יצאו רוחפים בקרבר המלך והודת נתנה בשושן
הבירה והמלך והמן ישבו לשאות והעיר שושן
נובכה: (פ)

ד. ומתקבי ידע אַתִּיבָּל-אֲשֶׁר נעשה ויקרע מתקבי
את-בגדיו וילבש שוק ואפר ויצא בתרון העיר ויזעק
זעה גדרה ומרה: ג. ויבוא עד לפנישער-המלך
כפי אין לבוא אל-שער המלך בלבוש שוק: ג. ובכל-
מדינה ומדינה מקום אשר דבר-המלך ודרתו מגיע
אכל גדור ליהודים וצום יבקси ומספר שוק ואפר
יעץ לרבים: י. ותבואה נעהות אסתיר וסרייסיה
ויעידי לה ותתחלلال המלכה מאור ותשלח

בגדים להלביש את מרדכי ולא הסיר שקו מעליו
 ולא קיבל והתקרא אסתור להתק מפְרִיסי המלך
 אשר העמיד לפניה ותצנחו על מרדכי לדרעת
 מהזאה ועל מהזאה: ויצא הרכז אל מרדכי אל-
 רחוב העיר אשר לפניו שער המלך: ויגיד לו
 מרדכי את כל אשר קראה ואות פרשת הקסף
 אשר אמר חנון לשקל עלי גזע המלך ביהודים
 בירוחים לאבדם: והוא תפתחן כתבי הדרת
 אשר נתנו בושן להשמיט נון לו להראות את
 אסתור ולהגיד לה ותצנחות עלייה לבוא אל המלך
 להרחנן לו ולבקש מלפני עלי עמה: ויבוא הרכז
 ויגיד לאסתור את דברי מרדכי: ותאמר אסתור
 להרchan ותצנחו אל מרדכי: ואבל עברי המלך
 ועם מדיניות המלך יודעים אשר כל איש ואשה
 אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר
 לא יקרא אהתרתו להמית בלבד מאשר יושטלו
 המלך את שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי
 לבוא אל המלך זה שלושים יום: וגינדי למדכי
 את דברי אסתור: (ב) ויאמר מרדכי להסביר
 אל אסתור אל הדרמי בנפשך להמלט בית המלך
 מכל יהודים: כי אם התרשם תחרישי בעת
 הואת רוח והצלחה יעמוד ליהודים ממוקם אחר
 אתה וביתך תאכדו ומיו יודיע אמלעת כוות
 הנעת למלכות: ותאמר אסתור להסביר אל-
 מרדכי: לך בнос את כל יהודים הנמצאים
 בשושן וצומו עלי ואלה תאכלו ואלה תשנו שלשה
 ימים לילה ויום גס אני ונערתי אזום כן ובכו

אֶבְרֹא אֶלְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לְאִיכָּהֶת וּכְאֶשֶּׁר אֶבְרָהִי
אֶבְרָהִי: וַיַּעֲבֵר מִרְדָּכָי וַיַּעֲשֵׂה בְּכָל אֲשֶׁר־צָוָה
עַל־יוֹאָסָתָר: (ט)

ה אָוִיהֵי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּלְבִּשׁ אֶסְתָּר מַלְכָה
וַתַּעֲמֹד בְּחַצֶּר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נִכְחָה בֵּית
הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא מַלְכָותו בְּבֵית
הַמַּלְכָות נִכְחָה פִּרְתָּה הַבִּיטָה: דַּיְהֵי כְּרוֹאֹת הַמֶּלֶךְ
אֶת־אָסָתָר הַמַּלְכָה עַמְּדָה בְּחַצֶּר נִשְׁאָה טָן בְּעִינֵי
יוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאָסָתָר אֶת־שְׁרָבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר
בְּיָדו וַיַּקְרֵב אָסָתָר וַיַּגְעַגְעַג בְּרָאֵשׁ הַשְּׁרָבִיט: (ט)
וַיֹּאמֶר לְהֵי הַמֶּלֶךְ מִהְיוֹלֵךְ אָסָתָר הַמַּלְכָה וּמִהְ
בְּקִשְׁתָּךְ עַד־חַצֵּי הַמַּלְכָות וַיַּנְתַּנוּ לְהֵי: וַיֹּאמֶר
אָסָתָר אֶם־עַל־הַמֶּלֶךְ טֻוב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמִּן הַיּוֹם
אֶל־הַמְּשִׁתָּה אֲשֶׁר־עָשָׂתִי לְךָ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהְרָה
אֶת־הַמִּן לְעַשׂ אֶת־דְּבָר אָסָתָר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
וְהַמִּן אֶל־הַמְּשִׁתָּה אֲשֶׁר־עָשָׂתִי אָסָתָר: וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאָסָתָר בְּמִשְׁתָּה הַיּוֹם מִה־שָּׁאַלְתָּךְ וַיַּנְתַּנוּ
לְךָ וּמִה־בְּקִשְׁתָּךְ עַד־חַצֵּי הַמַּלְכָות וַתַּעֲשֵׂה: וַיַּתְעַנוּ
אָסָתָר וַיֹּאמֶר שָׁאַלְתִּי וּבְקִשְׁתָּי: חָאָם־מִצְאָתִי חָנוּ
בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ וָאֶמְעַד־עַל־הַמֶּלֶךְ טֻוב לְהַתֵּת אֶת־שָׁאַלְתִּי
וַלְעַשׂ אֶת־בְּקִשְׁתָּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמִּן אֶל־הַמְּשִׁתָּה
אֲשֶׁר עָשָׂה לְהֵם וּמַחַר עָשָׂה כְּרָבָר הַמֶּלֶךְ:
וַיַּצֵּא הַמִּן בַּיּוֹם הַהוּא שָׁמַח וַיַּטְבֵּל בְּלֵב וּכְרָאוֹת הַמִּן
אֶת־מִרְדָּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־יָקַם וְלֹא־יָעַז מִמֶּנּוּ
וַיַּמְלֵא הַמִּן עַל־מִרְדָּכָי חִמָּה וַיַּתְאַפֵּק הַמִּן וַיָּבוֹא
אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּשְׁלַח וַיָּבֹא אֶת־אַהֲבָיו וְאֶת־זִרְשָׁא שָׁהָנוּ

וַיִּסְפֶּר לְהַצְמָחוֹת אֲתִיכְבֹּוד עָשָׂרוֹ וְרַב בָּנָיו וְאֶת
כָּל-אֲשֶׁר גָּדַל הַמֶּלֶךְ וְאֶת אֲשֶׁר נִשְׁאָה עַל-הַשְּׁರִים
וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶל-אֲחֵבְיָה אָסְטָר
הַמֶּלֶךְ עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמְשִׁתָּה אֲשֶׁר-עָשָׂתָה
כִּי אֲסִירָתִי וְגַם-לִמְחר אֲנִי קָרוֹא לְהָעָם עִם-הַמֶּלֶךְ:
וְכָל-זֶה אִגְּנוּ שׂוֹהֵל בְּכָל-עַת אֲשֶׁר אֲנִי רָאֵה אֶת-
מְרֻדָּכָי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בַּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר לוֹ
וְרֹשֵׁא אֲשֶׁרְךָ וְכָל-אֲהָבָיו יַעֲשׂוּ עַצְמָתָךְ גְּבָה חֲמִשִּׁים אַמִּה
וּבְבָקָר אָמֵר לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲתִי מְרֻדָּכָי עַלְיוֹ וּבָא
עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמְשִׁתָּה שְׁמָה וַיְתַבֵּל הַדָּבָר לִפְנֵי
הַמֶּן וַיַּעֲשֵׂה הַעִזִּים: (ב)

וְאַבְלִילָה הַהְוָא נִרְדָּה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהַבָּא
אֲתִיסְפָּר הַזְּכָרָנוֹת הַבְּרִי הַיְמִינִים וַיְהִי נִקְרָאים
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיַּמְצָא כֶּתֶוב אֲשֶׁר הָגִיד מְרֻדָּכָי עַל-
בְּנֵתָנוֹ וְתַרְשֵׁשָׁנִי סְרִיסִי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרִי הַסְּפִיף אֲשֶׁר
בְּקָשׁו לְשַׁלֵּחַ יָד בַּמֶּלֶךְ אֲחַשּׁוֹרֹזֶשׁ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מְה-עֲשָׂה יִקְרֵב וְגַדְוִילָה לְמְרֻדָּכָי עַל-זֶה וַיֹּאמֶר
נָעַר הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לְאַנְعָשָׂה עַמוֹּ דָּבָר: וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מֵי בָּחָר וְהַמֶּן בָּא לְחָצֵר בַּיִת-הַמֶּלֶךְ
הַחִיצוֹנָה לְאמֹר לַמֶּלֶךְ לְתַלְוֹת אֲתִי מְרֻדָּכָי עַל-
הַעִזִּים אֲשֶׁר-הָכִין לוֹ: וַיֹּאמֶר נָעַר הַמֶּלֶךְ אֶלְיוֹ הַעֲהָה
הַמֶּן עַמְּד בָּחָר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יִבּוֹא: וַיַּבּוֹא הַמֶּן
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מִזְמְלָאת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ
בַּיּוֹרֶה וַיֹּאמֶר הַמֶּן בְּלִבְבוֹ לִמי יַחֲפֹץ הַמֶּלֶךְ לְעַשׂוֹת
יִקְרֵב יוֹתֵר מִמְּנִי: וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶל-הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בַּיּוֹרֶה: חִבְיאוּ לְבּוֹשׂ מַלְכָוֹת אֲשֶׁר

לבשיבו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: ונתן הלבוש והסוס על־יד־איש משיח המלך הפרתמים והלבישוarti האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבו על־הסוס ברוחב העיר וקראו לפניו בכח יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ויאמר המלך למן מהר קהarti הלבוש ואת־הסוס באשר הברת ועשהיכן למלך כי היוחדי היושב בשער המלך אל־תפל המרדי כי ישב אל־שער המלך ויקח המןarti הלבוש ואת־הסוס וילבשarti המרדי וירכיבו ברוחב העיר ויקרא לפניו בכח יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: כי ישב המרדי אל־שער המלך והמן גרא אל־בירתו אבל וחפי ראש: ומספר המן לראש אשרו וילכל אחים את כל־אשר קרהו ויאמרו לו חכמו וויש אשתו אם מזע היוחדים המרדי אשר החולות לנפל לפניו לא־תוכל לו כי נפל הפל לפניו: עד זדים מדברים עמו וסרייפי המלך הגיעו ויבהלו להביא את־המן אל־המשנה אשר עשתה אסתר:

ו' ויבא המלך ומן לשאות עם־אסתר הפלכה: ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה־שאלתו אסתר המלכה ותנתן לך ומיד בקשנה ער־חצין המלכות ותעש: ותען אסתר המלכה והנאמר אם־מצאתן כן בעיניך המלך ואם־על־המלך טוב התנויל נפשי בשאלתי ועמי בבקשתך: כי נמברנו אני ועמי להשמד לרוג

וְלֹא בָּדַר וְאֶלְיוֹן לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכְּרָנוּ הַתְּרִשְׁתִּי
 כִּי אֵין הַצָּר שָׂוֹה בְּעֵקָה הַמֶּלֶךְ: (ב) הוַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 אֲחַשְׁוֹרֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאַסְתָּר הַמֶּלֶכה מִי הִיא וְהַוְיָה
 הִיא אֲשֶׁר־מִלְאָוֹ לְבָבוֹ לְעֵשָׂוֹת כֵּן: וַיֹּאמֶר אַסְתָּר
 אִישׁ צָר וְאוֹיב הַמֶּן הַרְעָה הִיא וְהַמֶּן נִבְעָת מִלְפָנֵי
 הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶכה: וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחַמְרוֹן מִמְשָׁתָּה הַיּוֹן
 אֶל־עֵת הַבִּיתוֹ וְהַמֶּן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל־גְּפָשׁוֹ מִאַסְתָּר
 הַמֶּלֶכה כִּי רָאָה כִּי־כָלְתָה אֲלִיו הַרְעָה מִאַת
 הַמֶּלֶךְ: וְהַמֶּלֶךְ שֶׁב מִגְּנוֹת הַבִּיטָּן אֶל־בִּיטָּתוֹ מִשְׁתָּה
 הַיּוֹן וְהַמֶּן נִפְלָל עַל־הַמְּטָה אֲשֶׁר אָסְתָּר עַלְיוֹ וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ הַנְּם לְקַבּוֹשׁ אֶת־הַמֶּלֶכה עַמִּי בְּבִית
 הַדָּבָר יֵצֵא מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּפָנֵי הַמֶּן חִפוֹ: (ס) וַיֹּאמֶר
 תְּרֻבּוֹנָה אֶתְדָּר מִזְהָסְרִיטִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הַנְּהָרָה
 הַעִז אֲשֶׁר־עָשָׂה הַמֶּן לִמְרַדְכָּי אֲשֶׁר דָּבָר־טוֹב עַל־
 הַמֶּלֶךְ עִמָּל בְּבִית הַמֶּן גַּבְהָ חַמְשִׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ תַּלְלוּ עַלְיוֹ: וַיַּתְלֹלוּ אֶת־הַמֶּן עַל־הַעִז אֲשֶׁר־
 הָכִינוּ לִמְרַדְכָּי וְחַמְשָׁת הַמֶּלֶךְ שְׁכָבָה: (פ)

ח אֶבֶיוֹם הַהּוֹא נִתְּן הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹשׁ לְאַסְתָּר
 הַמֶּלֶכה אֶת־בִּיטָּת הַמֶּן צָר הַיְהוּדִים וּמִרְדָּכָי
 וּמִרְדָּכָי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־הָעִיר אָסְתָּר מִה
 הוֹאִילָה: דָוִיסֵר הַמֶּלֶךְ אֶת־טְבֻעָתוֹ אֲשֶׁר הַעֲבִיר
 מִהַּמֶּן וַיַּתְנַהֵה לִמְרַדְכָּי וַיַּתְשִׁם אַסְתָּר אֶת־מִרְדָּכָי
 עַל־בִּיטָּת הַמֶּן: (פ) גַּתְעָסָפָ אַסְתָּר וַיַּדְבֵּר
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּתְפֵּל לִפְנֵי רְגִלָּיו וַתְּבַךְ וַתַּתְהַנְּעֵל
 לְהַעֲבִיר אֶת־רְעֵת הַמֶּן הָאֲגָז אֶת־מִשְׁבָּתוֹ אֲשֶׁר
 חָשַׁב עַל־יְהוּדִים: וַיַּוְשַׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתָּר אֶת

שרבת הזהב ותקס אסנור ותעמד לפני המלך:
 והנאמר אס-על-המלך טוב ואס-מצארץ חן לפני
 וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעניינו יכתב
 להшиб את-הספרדים מחשכת המן בוניה מורה
 האני אשר כתוב לאבד את-היהודים אשר
 בכל-מדינות המלך: וכי אי-ככה יוכל וראיתי
 ברעה אשר ימצא א-ת-עמִי וא-כ-כָה א-וּכָל וראיתי
 באבדן מולדתי: (ס) ויאמר המלך אח-שורש
 לא-ת-ה-ר-ה מלכה ולמ-ר-ד-כ-י היהוד-ה ה-ה-כ-ה-ר-י
 המן נ-ה-ת-ה ל-א-ס-ה-ר ו-ה-ט-ל-ו ע-ל-ה-ע-ז ע-ל-א-ש-ר-
 שלח י-דו ביהודים ביהודים: ה-א-ת-ם כ-ה-כ-ב-ו ע-ל-
 היהודים כ-טוֹב בעיניכם בשם המלך וחתמו
 בטבעת המלך כי-כ-ת-ב-א-ש-ר-ג-ר-ת-ב-ב-ש-ב-
 המלך ונחתום בטבעת המלך אוין להшиб: ויקראו
 ספריה המלך בשתי ההייא בחודש השלישי הוא
 חדש סיוון בשלושה ועשרים ב' בו יכתב בכל-אשר-
 צוה מרדכי אל-יהודים ואל האחים-רומים
 והפחות ושי הרים-המודיניות אשר מיהרו ועריבוש שבע
 ועשרים ומאה מרים מדינה ומדינה בכתבה ועם
 ועם בלשנו ואל-יהודים בכתbum וכלשונם:
 ויקتب בשם המלך אח-שורש וחתם בטבעת
 המלך ושלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי
 הר-כ-ש הא-ש-ת-ר-י-ם ב-נ-י ה-ר-מ-כ-י-ם: א-ש-ר-נ-ת-ן
 המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ו-עיר לחק-ה-ל
 ולעמד על-נפשם לה-ש-מ-יד ולה-ר-ג ולא-ב-ד א-ת-
 כל-ח-יל ע-ם ו-מ-ד-י-ה-צ-ר-י-ם א-ת-ם ט-ף ו-נ-ש-י-ם
 ו-ש-ל-ל-י-ם ל-ב-ז: י-כ-י-ו-ם א-ח-ר ב-כ-ל-מ-ד-י-נו-ת המלך

אֲחַשׁוֹרֹשׁ בְּשִׁלּוֹשָׁה עַשֶּׂר לְחַדֵּשׁ שְׁנִים עַשֶּׂר הוּא
חַדֵּשׁ אַדְרָה: יְפָתַחְנוּ הַכְּתָב לְהַנְּטוּ דָת בְּכָל-
מִדְיָנִית וּמִדְיָנִית גָּלוּי לְכָל-הָעָם וְלִהְיוֹת הַחוֹרִים
הַיְהוּדִים עַתּוֹרִים עַתְּדִילִים לִיּוֹם הַזֶּה לְהַנְּקָם
מַאֲכִיכָּם: יְהִרְצִים רַכְבֵּי הַרְלָכֶשׁ הַאֲחַשְׁתָּרִים
יֵצְאָו מִבְּהָלִים וּדְחוֹפִים בְּדַרְכֵר הַמְּלָךְ וְהַדִּינָה
וְהַנְּהָרָה בְּשִׁשָּׁן הַבִּירָה: (ב) טו וּמִרְבָּבִי יֵצְאָו

מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלִכְוֹשׁ מִלְכּוֹת הַכְּלָת וְחֹר וּעֲטָרָה
וְחַבְלָבְלָה וְתִכְרִין בְּבָזָן וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שִׁישָׁן
צָהָלָה וְשִׁמְחָה: טְלִירְיוֹדִים הַיְהָנָה אֹורָה וְשִׁמְחָה
וְשִׁשָּׁן וְיִקְרָה: יְבָכֵל מִדְיָנִית וּמִדְיָנִית וּבְכָל-עִיר וּעִיר
מִקּוֹט אֲשֶׁר דְּבָרִיהַמֶּלֶךְ וְדָתָו מְגַיעַ שִׁמְחָה וְשִׁשָּׁן
לִירְיוֹדִים מִשְׁתָּחָה וַיּוֹם טֻוב וּרְבִּים מַעֲמִי הָאָרֶץ
מִתְּיָהָרִים כִּינְפָל פְּחָדִיד יְהָוָדִים עַלְיָהָם:

ט וּבְשִׁנִּים עַשֶּׂר חַדֵּשׁ הוּא-חַדֵּשׁ אַדְרָה בְּשִׁלּוֹשָׁה
עַשֶּׂר יוֹם בָּבוֹא אֲשֶׁר הַגַּעַת דְּבָרִיהַמֶּלֶךְ וְדָתָו לְהַעֲשָׂות
בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבָרְוּ אַבָּי הַיְהוּדִים לְשָׁלוֹט בְּהָם
וּנְהַפּוֹךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמְּהָה בְּשָׁנָאיָהָם:
בְּנַקְהָלוֹ הַיְהוּדִים בְּעַרְיוֹנָם בְּכָל-מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשׁוֹרֹשׁ לְשָׁלָחַ יָד בְּמַבְקָשִׁי רַעֲתָם וְאַיִשׁ לְאַעֲמָד
לִפְנֵיהם כִּינְפָל פְּחָדִים עַל-כָּל-הָעָם: וּבְכָל-שְׁלִי
הַמִּדְיָנוֹת וְהַאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְעַשִּׁי הַמֶּלֶאכָה
אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִנְשָׁאִים אֶתְיָהוּדִים כִּינְפָל פְּחָדִ
מִרְדָּכָי עַלְיָהָם: יְכִינְדוֹל מִרְדָּכָי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ
וּשְׁמַעוֹה וְלֹן בְּכָל-הַמִּדְיָנוֹת כִּי אִשְׁמַרְדָּכִי הַוְלָן
וְגָדוֹל: (ב) הַוְיָכָי הַיְהוּדִים בְּכָל-אַיִבָּהָם

מִכְתֵּץ חָרֶב וְחַרְגָּן אֲכָרְן וַיַּעֲשׂוּ בְּשָׂנָאֵיכֶם כְּרַצּוֹנָם:
וַיַּכְשְׁיוֹנֶן הַכְּבִירָה הַרְגָּן הַיְהוּדִים וְאֲכָרְן חָמֵשׁ

וְאֵת נָאָתָן

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְעָשָׂרֶת

**בְּנֵי הַמִּן בְּפּוֹהַמְּדָרָתָא צִרְקָר הַיְהוּדִים הַרְגָּן וּבְבָזָה
לֹא שְׁלָחוּ אֲתִידִים:** יָא בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפֵּר
הַהְרֹגֻעִים בְּשָׁוֹן הַכְּבִירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: (ס) יָוִיְאָמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאַסְפָּטָר הַמֶּלֶכֶת בְּשָׁוֹן הַכְּבִירָה הַרְגָּן
הַיְהוּדִים וְאֲכָרְן חָמֵשׁ מִאוֹת אַישׁ וְאַת עַשְׁרֶת בְּנֵיהֶם
בְּשָׁאָר מִדִּינּוֹת הַמֶּלֶךְ מַה עָשָׂו וּמַה יָשָׁאֲלָתָן וַיַּעֲנָה
לְךָ וּמַה יָבֹקְשָׁתָךְ עוֹד וּתְعַשָּׂה: גַּוְתְּאָמֶר אַסְטָר אָסְטָר
עַל הַמֶּלֶךְ טֹוב יַעֲנָה גַּסְמָחָר לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשָׁוֹן
לְעֹשֹׂות כְּדַת הַיּוֹם וְאַת עַשְׁרֶת בְּנֵיהֶם יַתְלִין
עַל הָעִזָּה: יָוִיְאָמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשָׂות כֵּן וַתַּעֲנָה דָת
בְּשָׁוֹן וְאַת עַשְׁרֶת בְּנֵיהֶם תַּלְוֵי טַוִּיקָלָו הַיְהוּדִים
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשָׁוֹן גַּס בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עַשְׁר
לְחַדֵּשׁ אַדְרָר יְהִרְגָּן בְּשָׁוֹן שֶׁלַשׁ מִאוֹת אַישׁ וּבְבָזָה
לְאֲשֶׁר חָוָא תִּידְמֶם: וְשָׁאָר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנוֹת

מִאוֹת אִישׁ:

פְּרַשְׁנַהָּה אָ

הַלְּפָזָן

אַסְפְּתָא:

פּוֹרְתָא

אַדְלָלָא

אַרְיְידָתָא:

פְּרַמְשָׁתָא

אַרְיִיסִי

אַרְדִּי

וַיְהִתָּא:

לְלִכְדוֹת שְׁמָרוֹת
לְלִכְדוֹת

לְלִכְדוֹת שְׁמָרוֹת
לְלִכְדוֹת

לְלִכְדוֹת שְׁמָרוֹת
לְלִכְדוֹת

לְלִכְדוֹת שְׁמָרוֹת
לְלִכְדוֹת

הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וְעַמְדָה עַל־נִפְשָׁם וְנוֹתֵר מַאֲכִילָהָם וְהַרְגָּז
 בְּשַׂנְאֵיהֶם חַמְשָׁה וְשַׁבָּעִים אֱלֹף וּכְבָאָה לֹא שְׁלֹחוּ
 אֶת־יָדָם: יְקַיּוּם־שְׁלָשָׁה עַשֶּׂר ?חַדְשָׁ אֶדְרָ וְנוֹתֵר
 בְּאֶרְבָּעָה עַשֶּׂר בּוֹ וְעַשֶּׂה אָתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשַׁמְּחָה:
 חַדְשָׁוִיִּם וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר־בְּשָׁוֹשָׁן נִקְהָלוּ בְּשֶׁלֶשָׁה
 עַשֶּׂר בּוֹ וּבְאֶרְבָּעָה עַשֶּׂר בּוֹ וְנוֹתֵר בְּחַמְשָׁה עַשֶּׂר בּוֹ
 וְעַשֶּׂה אָתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשַׁמְּחָה: טַעַל־כָּבֵן הַיְהוּדִים
 הַפְּרוּזִים הַפְּרוּזִים הַיְשִׁיבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזִים עָשִׂים אֶת
 יוֹם אַרְכָּעָה עַשֶּׂר לְחַדְשָׁ אֶדְרָ שְׁמַחָה וְשַׁמְּחָה יוֹם
 טֹוב וּמְשָׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לִרְעָהוּ: (ב) דַּוְיקָהָבָב
 מִרְדָּכַי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים וַיְשַׁלֵּחַ סְפִירִים
 אֲלִיכְלָה־יְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מִדְינּוֹת הַמֶּלֶךְ
 אֲחַשְׁוֹרֹשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְחֹזּוּקִים: טָאַלְקִים עַל־יְהָסָט
 לְהִיּוֹת עָשִׂים אֶת יוֹם אַרְכָּעָה עַשֶּׂר לְחַדְשָׁ אֶדְרָ
 וְאֶת יוֹם־חַמְשָׁה עַשֶּׂר בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: כְּכִימִים
 אֲשֶׁר־נִחוּ בְּחַם הַיְהוּדִים מַאֲוִיכִילָהָם וְהַחֲדָשָׁ אֲשֶׁר
 נִחְפֹּצָה לָהֶם מִגּוֹן לְשַׁמְּחָה וּמְאָכֵל לִיוֹם טֹוב לְעַשּׂות
 אָוֹתָם יָמִים מְשֻׁתָּה וְשַׁמְּחָה וּמְשָׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לִרְעָהוּ
 וּמְהֻנּוֹת לְאַבְיוֹנִים: מַוְקָּבֵל הַיְהוּדִים אֶת אֲשֶׁר־
 הַחֲלֹזָה לְעַשּׂות וְאֶת אֲשֶׁר־קָהָבָבָר מִרְדָּכַי אֲלֵיכָם:
 סְכִיָּהָן בְּזִיהְמָרְתָא הָאָגָּנִי צִרְלָה כְּלִיה־יְהוּדִים
 חַשְׁבָּה עַל־יְהָסָט לְאַבְדִּים וְהַפִּילָה פּוֹל הַיָּא
 הַגּוֹרָל לְהַמָּם וְלְאַבְדִּים: מַוְכָּבָאָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ
 אָמֵר עַמְּדָה־סְפָר יְשָׁוֹב מַחְשְׁבָתָו הַרְעָה אֲשֶׁר־חַשְׁבָּה
 עַל־יְהָסָט עַל־רַאשׁוֹ וְתַלְוָ אָתוֹ וְאֶת־בְּנֵי עַל־
 הַעִזִּים טַעַל־כָּבֵן קָרְאוּ לִימִם הָאֱלֹהִים פּוֹרִים עַל־
 שֵׁם הַפּוֹרָעָה עַל־כָּבֵן עַל־כָּל־דְּבָרִי הָאָגָּרָת הַזֹּאת

וְמַה יָּרֹא עַל־בָּכָה וְמַה הָגַע אֲלֵיכֶם: סִקְימָיו וְקִבְרָיו
וְקִבְרֵי יְהוּדִים עַל־יָהָם וְעַל־זְרוּעָם וְעַל־כָּל־
הַנְּלָוִים עַל־יָהָם וְלֹא יַעֲבוֹר לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנִי
הַיָּמִים הָאֱלֹהִים כְּחַתְבָּם וּכְזָמָנוּם בְּכָל־שָׁנָה וּשְׁנָה:
בְּזֶה יָמִים הָאֱלֹהִים נָזְקָרִים וּנְעָשִׂים בְּכָל־דָּרוֹן וְדָרוֹן
מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מִדִּינָה וּמִדִּינָה וְעִיר וּמִינִּי
הַפּוֹרִים הָאֱלֹהִים לֹא יַעֲבְּרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וּזְכָרְם
לְאַיִסּוֹף מִזְרוּעָם: (ס) טוֹתְכָתָב אַסְתָּר הַמְּלָכָה
בְּתִאַבְּיָהִיל וּמִרְדָּכָי הַיְהוּדִי אֲתִיכְלִיתָקָפֶל לְקִים
אֶת אָגָּרָת הַפּוֹרִים הַזֹּאת הַשְׁנִית: וַיַּשְׁלַח סְפָרִים
אֲלִיכְלִיתְיְהוּדִים אֲלִישָׁבָע וּשְׁוֹרִים וּמִאָה מִדִּינָה
מִלְכֹות אֲחִשּׁוֹרֹושׁ דָּבְרִי שְׁלוֹם וְאָמָתָה: לֹא לְקִים אָתִי
יְמִי הַפּרִים הָאֱלֹהִים בְּזָמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִים עַלְיָהָם
מִרְדָּכָי הַיְהוּדִי וְאַסְתָּר הַמְּלָכָה וּכְאָשֶׁר קִים עַל־
נְפָשָׁם וְעַל־זְרוּעָם דָּבְרִי הַצְּמוֹת וּזְעֻקָּתָם: כְּזֶה
אַסְתָּר קִים דָּבְרִי הַפּרִים הָאֱלֹהִים וְנִכְתָּב בְּסִפְרָה:
(ס)

וַיַּשְׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁר אֲחַשְׁר־זְרוּעָם מִסְלָמָה אֶת־
הַיָּם: וְכָל־מַעֲשָׂה תְּקָפוֹ גִּבְוָרָתוֹ וּפְרִישָׁת גִּדְלָתָה
מִרְדָּכָי אֲשֶׁר גִּדְלָו הַמֶּלֶךְ הַלְוָאָהָם כְּתוּבִים
עַל־סִפְרָה דָּבְרִי הַיָּמִים לְמַלְכִי מִדִּינָה וּפְרָסָה: נִכְיָה
מִרְדָּכָי הַיְהוּדִי מִשְׁנָה לְמַלְךָ אֲחַשְׁר־זְרוּעָם וְגַדּוֹל
לְיְהוּדִים וּרְצִי לְרַב אָחִיו הַלְוָאָהָם טוֹל לְעַמּוֹ וְדָבָר
שְׁלוֹם לְכָל־זָדָעָו:

לאחר הקריאה, בעל הקורא מבורך ברכה זו ויכוין להוציא את השומעים ידי חובה וחם יתכוונו
לצאת ידי חובה בברכתם:

ברוך אתה יה' אלהינו מלך העולם, אלהינו מלך העולם, אלהינו מלך העולם,
את זידינו, והנוקם את נקמתנו, והנפרע
לנו מצרינו, והמשלים לנו לבל אובי
נפשנו. ברוך אתה יה' אלהינו מלך העולם, הנפרע לעמו
ישראל מבל צדוקיהם היאל חמושים:

אחר כ"ז אמרים:

ארור חטאנו. ארור חטאנו. ארור חטאנו.
בריך מרדכי. בריך מרדכי. בריך
מרודכי.

ארורת ערש. ארורת ערש. ארורת ערש.
ברוכך אסתה. ברוכך אסתה. ברוכך
אסתה.

ארורים כל-הרעעים. ארורים כל-
הרעעים. ארורים כל-הרעעים.
ברוכם כל-ישראל. ברוכם כל-
ישראל.

ונעם תרבותך זכורה לטוב:

אשר זגיא עצת גוים ויפר מוחשבות ערוםם:
 בקום עלינו אומ רישע נזר זון מודע עמלק:
 גאה בעשוי וכיה לו בו. ונדרלו קשה לו לכד:
 דפה בנפשו לילד ולילד. בקש להשמיד ונשמד מזודה:
 חפן והודיע איבת אבותיו ווערד שנות אחיהם לבנים:
 ולא זיך רחמי שאול. כי בחלתו על אונ גולד אויב:
 זום רישע להכית צrik. ונילד טמא בידי טהורה:
 חסיד גבר על שנת אב. ווישע הויסיף חטא על חטאיה:
 טמן בלבו מוחשבות ערוםיו. ויתמכר לעשות רעה:
 ידו שליח בקדושים אל כספו נתן להברית זכרם:
 קראות פרדי כי יצא קצף ורדי חפן נתנו בשושן:
 לבש שוק וקסדר מסדר ובוד צום וישב על האפר:
 כי הוא יעמוד לפער טנה ולמתול חטא צון אבותינו:
 נין פרה מלולב הון והרשה עמירה לעוד שנים:
 סדריסיה הכתילו לתפן להשחתו אין חמת גנינים:
 עמד בעשרו ונפל בדורשו. עשה לו עץ ונתלה עליו:
 פידם פתחו כל יושבי תבל. כי פוד חפן נהפק לפורנה:
 צדק מחולץ מיד רישע אויב נתן מות נפשו:
 קימעו עליהם לעשות פורדים ולשטח בכל שנה ושנה:
 ראיית את חפלת פרדי ואסתור. חפן ובגיו על העז מליטן:
 שוטנה יעקב צילה ושמחה בראותם יהוד הקלת פרדי:
 תשועתם היהת לנצה. ותקותם בכל דוד ודור:
 להודיע שבל קויך לא יבש. ולא יכלמו לצח כל מהוסים בך:
 אורוד חפן אשר בקש לאבדי. ברוך פרדי תיזורי.
 ארודה וויש אשת מפחדי. ברוכה אסתור בערי.
 אודרים כל הירושים. ברוכים כל הגדים.
 וגם חרבונה זוך לטוב

מלכותיים
 סרכני נרפאו
grafmood.co.il

הבראה
הבראה

טלפון: 054-7368211 | אימייל: info@grafmood.co.il | כתובת: מושב מרכז, 11, מושב מרכז, ישראל